

Kiadóhivatal:
Kaposvár, Irány D.-u. 14.
Ide csímszavak
az előfizetési pénzek.
Hirdetések és nyitási
közlemények:

ELŐFIZETÉSI DÍJ:
Egész évre . . 4 frt
Félévre . . . 2 „
Negyedévre . . 1 „
Egyes szám ára: 10 kr.

SOMOGYI ÚJSÁG

Szerkesztőség:
Kaposvár, Irány D.-u. 14.
Ide küldendő a lap
szellemi részét illető minden
közlemény.

Bérmunkátlan küldo-
mányt nem fogadunk el.

Kéziratokat vissza
nem adunk.

MEGYEI és HELYI-ERDEKŰ VEGYES TARTALMU HETILAP

A »Kaposvári Iparoskör« hivatalos közlönye.

Megjelenik hetenkint egyszer: KEDDEN.

Felölös szerkesztő és kiadó: Poór Sándor. Főmunkatárs: Dr. Obetkó Károly.

Petőfi Sándor.

Ötven évvel ezelőtt a lángész csillagrendszerében kihunyt egy nap. Petőfi Sándor meghalt.

Meghalt? . . . Eltűnt a segesvári csatásokon, nem látta azután senki, de meghalt-e? . . . Hitt-e valaha ez a nemzet az ő halálában? Nem várta-e törhetetlen hittel, örök bizakodással, hogy visszajő? Legendás ködbe burkolt alakja nem tűnt-e fel majd itt, majd ott, és a székely havasok között nem látják-e most is bolyongani őt? S mesevirágokkal átszőtt története szájról-szájra száll s alakja mindegyre tisztábban tűndöklő a mihikus fényes ködben és átragyog ezredévek homályán is.

Ötven éve annak, hogy utoljára látták őt. Amikor a magyar szabadság eget elfedte, gyászba borította az északi felleget, akkor eltűnt ő is. És azóta folyton növekvő szeretettel veszi

körül őt ez a nemzet. Mert hiszen vannak poétáink, nagyok és nagyobbak. De Petőfi Sándor a mi lelkünknek, a mi szívünknek az igazi egyetlen költője. Ő benne szinte testet öltött a magyarság géniusza és az ő költészete igazán onnan való az alföld tengersík vidékéről.

És az ő élete, az ő pályafutása oly egész, oly hatalmasan tökéletes volt, hogy sem hozzátenni, sem elvenni belőle nem lehet. Petőfi Sándornak úgy kellett eltűnnie, amint eltűnt: Zengő csatadala végig kísérté szabadságharcunk egész felséges tusáját. Ő már akkor »véres napokról« álmodott, mikor még senki sem sejtette a forradalmat. És ott volt mindvégig a harcban. A márciusi nagy napon is, de ekkor is amikor »három napig dörgött az ágyú Vizakna és Déva között.« És az utolsó ágyúdörgéssel elnémult ő is. Ötven esztendő elmúltával ime ünnepeljük őt. Jól esik ünnepelnünk, mert

hiszen önönmagunkat, a magyar faj diadalmas géniuszát ünnepeljük benne.

Ünnepli őt az egész ország. Ennek a magyar földnek a szíve rezdül talán meg egy bánatosan szerelmes dobbanásban, amikor ezek összegyűlnek a segesvári mezőn és az ő nagyságát ünneplik. A segesvári mezőre elzarándokol az országgyűlés küldöttsége; annak a népképviselőnek a küldöttsége, amelyet ő segített megteremteni. Elzarándokol a kormány képviselője, azé a parlamentáris kormányé, amelyet ő segített megalkotni. Elzarándokol az az irodalmi társaság, amelynek az ő neve ad létjogosultságot. És mindennekfelett elzarándokolnak ezrei a magyar népeknek, amelynek ő dicsőséget szerzett, amely őt a szívébe fogadta.

Nem érdemelnek meg Petőfi Sándort, ha méltán nem ünnepelnénk őt. »Az a nemzet nagy, amely megbecsüli nagyjait.« Ő úgy szerette volna nemzetét nagynak és egységesnek

T Á R C S A.

Petőfi. *)

(Írta: Horozeg János.)

A csillagokból csillagokba
Tűzszárvyakon nyilat a dal.
Harsogta völgy a szikla orma
A szent ígét: »Talpra magyar!
S lángot lehelt a levegőbe,
Új nemzedék támadt belőle,
Féltének egy regekorba
Amint a költő megálmodta.

Miként karkod csengenének
S az ágyu mennydörögne még
És visszazengenék a bércok
A költő gyújtó ánekét,
Patakba foly a hősök vére,
Ő nagy eszmének nagy a bére
És Tyrtacusunk homlokára
Glóriát fon a nap sugára.

Az enyhe, édes nyári éjjel
Pompázó kek egy ragyog,

Ah soha-soha tisztább fényvel
Nem égtek még a csillagok.
Mintha a költő szelleme
A csatatéren lengene,
Fejét a vadvirág lehajtja
S a szellő is nevét sóhajtja.

Szilajszavu, csapongó ének
Lázak akkordja szárnyal át
Varázslat felig és költészet:
Elbűvölő melódiák,
Csodás, sóvárgó álmok álma,
Megreszkett tőle a virág, fa,
Ének, minőt nem zengett senki,
Petőfi hattyudalát zengi.

A honszerelem tüze, fénye
Lobog e dalban mint a nap
S a csüggedők fáradt szívébe
Hint, úgy mint hajdan, sugarat.
Dalol egy szebb kor hajnaláról,
Mi távol ég alján világol,
Feltűnik hirtűnk szívárványa,
De küzdelem, vér lesz az ára.

Viharos ütemek hulláma
A méla búban elsimul,
Édes, szerelmi vallomásra
A vadrózsa szirma lehull.
Mély és rejtelmes, mint a tenger,
E bánat tele szerelmmel
És visszasírhatalan vágygyal,
Talányos, elzárt, örök gyászszal.

... Szívünben él örök emléked
Ő költő, míg lesz egy magyar.
Tied, tied az örök élet
A legsugárzóbb diadal!
Lángész az Isten homlokából,
Amely kipattan és világol,
Magasztos szív az Ur szívéből,
Elmulthatatlan dicsőségül.

A pásztor síró tilinkója
Ne háborítsa álmodat,
Téged dicsőített e nóta
Az elszállt ötven év alatt.
Tied a nép a fényes álmód
Dalod tüzével még beváltod:
Mi leborulunk ünnepelve
Áldást rebegünk szent nevedre.

Petőfi Sándor emlékezete. *)

— A »Somogyi Ujság« eredeti tárcája —

Félszázad múlt el azóta, hogy a nemzet egéről lettint a legragyogóbb csillag, mely valaha ott fényelt, századokig tartó, üdöklő világosságot hagyva maga után. Félszázad múlt el azóta, hogy a nemzet

*) A kis- és középkere-kedők által rendezett Petőfi ünnepélyen tartott emlékbeszéd.

*) Szavalt Kovács Sándor Kaposváron, a »Kis- és középkere-kedők« által rendezett Petőfi-ünnepen. Szerk.

H I R E K.

láttni. Őt ünnepelve ime, nagy és egységes ez a nemzet. Az ő neve egyesít és kibékít mindenkit, aki magyarnak vallja magát. az ő reá való emlékezés belopja a lelkesedés tüztét a hideg szívekbe.

Ötven év óta a Petőfi Sándor hatása alatt áll a magyar nemzet. Ötven év óta az ő dalaiból tanul lelkesedni a magyar ifjuság és ötven év óta az ő »Talpra magyar«-ja lángol március idusán az ajkáról. Ő benne találta meg a magyar irodalom a magyar népet és ő általa hódította meg a magyar nép Magyarországot.

A magyar népnek nemzetté lévése az ő diadala. A Petőfi Sándor hatása nagy és örökkévaló. Hatása nemcsak a korára volt, hanem mi reánk is, és azokra is, akik utánunk jönnek. Petőfi Sándor azok közül való, akik örökké fiatalok, soha tul nem haladtak.

Petőfi Sándor nem egy párté, nem néhány emberé. Hiszen az ő nagy szívének még az a szeretet is kevés volt, amelylyel nemzetét körülövezte. Hiszen ő a világszabadságért, az egész emberiség üdvéért harcolt. Azért esett el ott a segesvári csatásokon, ahová most őt ünnepelni megy nemzete. A millióké immár ő. Aki visszatért az istenségbe, amelynek része volt.

Glóriás alakja egyre nő. Glóriás alakját mesevirágokkal fonja át a nép szeretete. Hatása nagy és örökkévaló és lángoló lelkesedéssel most is dalai nyomán.

Petőfi Sándort most ünnepli a magyar nemzet és szívében hordja örökké. Mert amíg magyar nemzet él, addig önönmagát, a magyar génusz diadalmas hódítását ünnepli minden idők legnagyobb magyar költőjében, Petőfi Sándorban.

— **Eljegyzés.** Kotsi Horváth Endre megyei tiszti ügyegészseggi hivatalnok eljegyezte Matégka Aranka kisasszonyt.

— **Az új bűnvádi eljárás a jövő évben lép életbe.** Az új törvény szerint ezentul a járásbírók előtt is képviselve lesz az államhatalom, a mennyiben ezentul ott a kir. ügyészseggek a közvédat fogják képviselni. Ezzel természetesen igen megszaporodik az ügyészseggek dolga, sőt el sem bírják azt, ha az új törvény nem gondoskodnék elegendő segédeszközről. Behozza ugyanis az ügyészi megbízottak intézményét, kik a járásbírók előtt lefolyó bűnügyekben a kir. ügyészseg helyetteseiként járnak el. Ilyen ügyészi megbízottakká kinevezhetők ügyvédek és általában jogvégezt egyének. A törvényi intézkedések ellenére az igazságügyi kormány pusztán az ügyvédek szándékozik ügyészi megbízottakká kirendelni, a mely intézkedés már csak azért sem lenne helyes, mert a saját teendőikkel elfoglalt ügyvédek nem nagy gondot fordítanak erre a mellékes foglalkozásra, mely sok munkával és kevés fizetéssel jár, míg a fiatal jogvégezt egyének a legnagyobb buzgalommal látnák el ezt a mindenesetre megfizetendő hivatalt.

— **Petőfi emlékezete.** Hivatal 31-én volt 50 éve annak, hogy a legnagyobb magyar költő, Petőfi Sándor a segesvári csatásokon elvérzett. Országos ünnepet ült e napon az egész magyar nemzet; tömegesen zarándokoltak a segesvári síkra és a budapesti Petőfi-szobor elé, hogy halhatatlan költője iránt lerójják a kegyelet adóját. Ünnepezt a szegény, ünnepezt a gazdag, a munkás, a hivatalnok, még a börtönzár is. Városunkban csaknem agyonhallgatták e nagy napot, pusztán a kereskedőknek jutott eszébe megemlékezni Petőfi halálának 50 éves évfordulójáról. Ugyanis ebből az alkalomból a kaposvári kis- és középkereskedők egyesülete saját helyiségében emlékünnepet rendezett, melynek műsora a következő volt: 1. »Talpra magyar.« Ének. Előadta az ezen ünnepre alakult férfinyegyes kar. 2. »Apotheosis.« Petőfi Sándor halálának felszázados évfordulójára írta: Jókai Mór. Szavalt: Nuwelt Simon ur. 3. »Emlébeszed.« Tartotta: Oszmann Aurél ur joghallgató. 4. »Honfi dal.« Az Énekkar. 5. »Petőfi.«

Ünnepi óda, írta Herczeg János ur, szavalt Kovács Sándor ur, a színiakadémia hallgatója. 6. »Születésem napján.« Az énekkar. A nagy számban jelen volt közönség élénken megtapsolta az ünnepély mindegyik résztvevőjét, különösen Oszmann Aurél emlékeszedét, melyet különben egész terjedelmében mai tárcarovatunkban közlünk és Kovács Sándor szavaltát. Elismerés illeti a helybeli kereskedőket azért, hogy minden egyes esetben megmutatják, hogy tudnak lelkesedni a szépért, a nemesért és nem mulasztanak el egy alkalmat sem, hogy hazafias érzületüket kimutathassák. Sokan tanulhatnak tőlük!

— **A kaposvári iparos ifjak önképző egylete** által július hó 16-án rendezett jótékony célú nyári mulatságon a következő felülfizetések folytak be: Weisz Jakab 1 frl., Bucsinzky Kálmán, Golobics Pál, Hudecz József, Károlyi Gusztáv, N. N. Papp Mihály, Szarka János 50—50 kr., Czapintzy Sándor, özv. Csulag Józsefné, Horváth István 30—30 kr., Golobics Márton 20 kr., Heim Sebestyén 10 kr. Összesen: 5 frt 70 kr. Fogadják a szíves felülfizetők ez uton is a rendezőség hálás köszönetét.

— **Összinte szó az antiszemitákhoz.** Ily címen egy röpiratot adott ki Kaposvárot id. Káldi János nyugalmazott jegyző. A kis füzetkében a következő kérdésekre kíván felelni: 1. Meg volt-e a sémifajban is így a zsidófajban és korban a szabadság iránti szeretet? 2. A zsidóság melyik tanából meríthető az emberi verálodozatnak szükség? 3. Mely időtől származik a zsidó faj élelmessége s mi volt annak okozója? 4. Éle-e vagy meg van-e a zsidó faj lelkében a honszeretet? Láthatjuk, hogy a szerző igen érdekes társadalmi problémák fejtegetésébe bocsátkozott. Szerény 13 oldalon azonban aligha lehet erre kimerítő feleletet adni. Az érdekes füzet a szerzőnél 25 kr-ért kapható.

— **Letartóztatott kereskedő.** A kaposvári kir. törvényszék vizsgálóbírája Babócsai Ignác kaposvári vas- és gép-kereskedőt július hó 29-én a pécsi kir. ítélőtábla határozata folytán vizsgálati fogságba helyezte. A letartóztatás előzményei a következők: Babócsainak volt egy Lackenbacher nevű ügynöke, ki a parasztnak mezőgazdasági gépeket adogatott el. A megrendelő leveleket azonban az ügynök igen sokszor meghamisította, úgy, hogy abba olyan gépeket is beirt, melyeket a vevő soha meg nem

elvezette legnagyobb költőjét, leglelkesebb fiát; s ma ötven év után ünnepe van a magyarnak. Petőfi Sándor emlékezete vonul keresztül a hazán. A lelkesedés betölti minden honfi szívet, s a nemzet minden egyes tagja egyesült a legnagyobb magyar költő ünnepelésében. E napon ledőlnek a korlátok, melyek benünket egymástól elválasztanak, hogy semmi se zavarja meg az emlékezet ünnepét, melylyel a nemzet hálás akar lenni legnagyobb dalnoka iránt. Elzarándokolt a mai napon Petőfi Sándor sírházhoz a nemzet színe, java. Ma az emberek egymással vetélkednek, hogy ki tud nemesebbet tenni, ki tud méltóbb lenni a legnagyobb magyar költő emlékeztetéséhez. A kegyelet, a költő nagy neve iránti feltétel hódolat egyesíti ma a paloták és szalmaviskók lakóit. Illatozó kertek pompás virágai, suttogó babérrerdők zöldelő lombjai indulnak el, hogy díszessé tegyék a helyet. hol az emlékezet oltárán áldozatot hoz a nemzet Petőfi Sándornak. S vajjon mindaz, mi széles a hazában történik, méltó-e Petőfi Sándor emlékeztetéséhez? vajjon a beszéd, a mely az ő dicsőségét hirdeti, méltó-e az ő lángszavához, mely varázshatalmával csodákat művelt. Vajjon a himnus, mely róla zeng, méltó-e az ő költészetéhez, melyet gyönyörködve olvas mindenki, de utánozni még senki sem volt képes? Hiszen, ha Petőfi Sándor emlékét az ő nagy szívéhez méltó módon akarnók dicsőíteni, akkor bírunk

kellene azt az édesen csengő, majd hatalmasan dörgő hangot, mely majd sirva kért, majd tanítva buzdított, bennünket.

Ötven év múlt el azóta, hogy Petőfi Sándor költeményei napvilágot láttak. Ha most, a midőn a nemzet életében nem viharos idők, hanem békés napok járnak, ha most olvassuk az ő költeményeit, akkor is ép úgy tudunk lelkesedni, ép úgy tudunk tettekre készek lenni, mint voltak apáink akkoron, mikor ő itt járt közöttünk, mikor kobzának varázshangjával ép úgy, mint karjának pengéjével küzdött a honért. Nem is csoda! Petőfi Sándor a nép fia volt. Ott született, hol legtisztább a magyar szó, hol legüdebben cseng az édes magyar nótá, a nagy alföldi rónaságon. Innét születése helyéről élvezet ő maga életének majdnem utolsó napjáig, költeményeiben írva le ama ragyogó pályának, egyes pontjait melyet megfutott. Ott látjuk a rakoncátlan diákok, ki az iskolai fegyelmet nem ismeri, ott a kóborgó vándor színészt, majd látjuk a költőt mind magasabbra emelkedni, míg nem eléri a nívó, honnét nemzete fölébe dörögte hatalmas szavát. En még látom lelki szemeimmel eme csodálatos alakot, midőn szemeimben tulvilági tűz ragyogásával szavalja a »Talpra magyar!«. Látom a tomboló lelkesedést, mely a dalnak minden egyes szavát követi, hallom a nép nagy-szerű fogadalmát, »A magyarok isenére esküszünk, hogy rabok tovább nem leszünk«.

Látom az örömtől ittas népet ujjongani a szabadságot első példányainak. Halvány lelkes ifjú rövid 24 óra alatt többet tett, mint az előttük letűnt kor oly sok évtizedeken keresztül. E derék ifjaknak vezére volt Petőfi Sándor. E nap az ő dicsőségének legfényesebb napja. A sajtó felszabadult, a gondolat lerázta a cenzura lenyűgöző terhet, mely reá lidércnyomásként nehezedett. E nap jelentőségében domborodik ki Petőfi Sándor politikai jelentősége leginkább. Nem eszményi politikus volt, hanem tudott küzdeni gondolataiért, képes volt megvalósítani az eszméket, melyek lánglelkét betöltötték. Ezen eszmék között első helyen a szabadság szent eszméje állt. A szabadság szeretete, a szabadságért való tulvilági rajongás képesítette őt rendkívüli dolgokra, ez adott lantjának bűvös hatalmat, mely talán akkor zengett legzebben mikor a szabadságról énekelt, mert hiszen:

»Kerestünk mi égen földön téged,
Egyetlen igaz istenséget,
Te vagy örök, a többi mind bálvány
Mely lerokad, egyideig állván.«

Egyenlőnek óhajtottá ő e haza minden egyes gyermekét; különbséget csupán abban látott, hogy ki tud szebbet, nagyobbat és nemesebbet tenni a hazáért. A szabadság mellett a haza csodálatos rendkívüli szeretete az, mely végigvonul az ő költészetén, szabadnak, függetlennek óhajtottá ő e hazát, mert csak szabad hazában terjed-

rendelt. Persze az átvételnél a vevő fél hiába emelt kifogást, mert ott volt a megrendelő levél. Ily módon igen sok embert becsapott a jeles ügynök, míg végre azoknak is elfogyott a türelmük és feljelentést tettek ellene. Miután a feljelentések alaposnak látszóttak, a törvényszék letartóztatta. Lackenbacher aztán a vizsgálati fogházban Babócsai ellen olyan súlyos vallomást tett, hogy a vizsgálóbíró őt is megidézte, letartóztatását azonban nem rendelte el. Ez ellen Lackenbacher, fellebbezett, a minnek folytán a pécsi kir. ítélőtábla vizsgálat alá vevén az ügyet, Babócsai ellen felhozott adatokat olyan súlyosnak találta, hogy azonnal elrendelte letartóztatását, mi f. hó 29-én meg is történt. A letartóztatás városszerte nagy szenzációt keltett és érdeklődéssel tekintenek a bűnpör további folyama elé.

— **Pusztitják** a régi állomási épületet. Maholnap már csak a helye lesz meg a régi felvételi épületnek. Pár nap előtt kezdték meg a lepusztítását és a vállalkozónak f. hó 4-ig kész kell lenni a pusztítással. Akkor aztán megkezdik építeni az új épületet.

— **A cséplőgépek** és egyéb gazdasági eszközök körüli eljárást szabályozó f. évi június 26-án 22188. sz. a. kelt nyílt rendeletem 4. §-át a következőképp módosítom: „Tizenhat éven alóli (fiú vagy leány) gyermekeket semminemű cséplő-gépnél, legyen az kézi, löreji vagy gözcséplőgép, nemkülönben szecs-kavágónál a gép etetése körül foglalkoztatni vagy megtérni nem szabad.”

Fölhivom t. uraságtokat, hogy ezen módosítványt járásuk összes közsegeiben azonnal közhírré tegyék, egyúttal megjegyzem, hogy ezen rendeletem a várm. hivatalos lapban is közzététett. Kaposvár, 1899 július 23-án. M a á r, alispán.

— **Az ipari munkának** vasárnapi szüneteléséről szóló 1891. évi XIII. t.-cz. 3. §-a alapján kibocsátott „alatti kereskedelemügyi m. kir. ministeri rendeletet tudomás és köz-tudomásra juttatás végett kiadom. Kaposvár, 1899. évi július hó 13-án. M a á r, alispán. 27584. VIII. 1899. szám. Kereskedelemügyi m. kir. minister.

R e n d e l e t.

Az ipari munkának vasárnapi szüne-

teléséről szóló 1891. évi XIII. t.-cz. 3. §-a alapján, a belügyi és földmívelésügyi minister urakkal, illetve a horvát-szlavon-dalmát bánurral egyetértőleg, hivatali elődöm 1892. évi márczius hó 5-én 14837. szám alatt kiadott rendeletének II. c) pontjához a következőket rendelem:

A munkaszüneti napot követő napon reggeli 3 órakor megkezdhető a fuvarozás előkészítése és foganathá vétele.

E rendelettemmel, mely kihirdetése napján azonnal hatályba lép, hivatali elődöm fentebb idézett rendeletének II. c) 2. b) pontja érvényen kívül helyeztetik.

Budapest, 1899. június 28-án.

H e g e d ü s, s k

— **Meghívó.** Az Erdélyrészi Magyar Közművelődési Egyesület igazgató választmánya Gyulafehérvár szab. kir. város közönségének meghívására az egyesület XV. közgyűlését folyó évi szeptember 17-én Gyulafehérvárt határozta megtartani.

— **A m. kir. állami építő ipariskola.** A m. kir. állami (építő) ipariskola célja és feladata a hazai építőipar részére előmunkásokat, pallérokat és építészvezetőket képezni, a kik az épületeken töltendő megszabott gyakorlat mellett, a téli időszakban, mikor a külső munka szünetel, a munkások irodáiban (mint műszaki alkalmazottak vagy irodavezetők) az üzleti és irodai teendőket is kellőképp elsajátítván, később önálló mesterekké is lehessenek. A rendes tanfolyamon a tanítás tartama 3 év. Az intézetben nyert végbizonyítvány a) legalább három évi utólagos gyakorlat igazolása mellett jogot ad a kőműves-, kőfaragó- vagy az ács-mesterség önálló üzésére, b.) legalább három évi utólagos gyakorlat igazolása mellett pedig jogot ad az építőmesteri képzettség megvizsgálására szervezett bizottság előtt az építőmesteri vizsgálatra való jelentkezésre. A tanulók a végbizonyítvány alapján az illetékes iparhatóság részéről munkakönyv kiadását igényelhetik. Azok a tanulók, akik valamely középiskola négy alsó osztályának sikeres elvégzése után lépnek az intézetbe s itt a három évi tanfolyamot sikeresen elvégzik, a katonai szolgálatnál az egyéves önkéntesség kedvezményében részesülnek.

Nyilttér.*)

Fábry Zsigmond joghallgató urnak Pécsen.

Ön engem július hó 23-án Práner Alajos pécsi p. ú. számtiszt ur és két circusbeli bohóc barátja társaságban a Hungária kertjében megsértett, ép öntől erre 24-én lovagias elégtételt kértem s ön különösen hangoztatva azt, hogy ön „baranyai ur” és minden tettéért megállja a sarat, a lovagias elégtétel megadását elfogadta. Segédek az elégtétel megadásának idejét 25-én reggeli 6 órára tűzték ki a kislaki erdőbe, a hol is megjelenvén ön a lovagias elégtételadás alól személyem ellen aljas kifogásokat hozva fel kibújt s ellenem becsület bírságot kért.

Miután én ezen aljas állítások valótlanságát egy írásban, mint szembesítés által beigazoltam, ön és segédei kijelentették, hogy belátják ezen állítások valótlanságát; miután az aljas gyáva rágalmozó emberek től származik, a becsület bírságot szükségesnek nem tartják és a lovagias elégtételt megadják.

Erre segédek az elégtétel megadásának idejét 27-én reggeli 6 órára a nádasdi erdőbe tűzték ki, ön ezután kijelentette 25-én, hogy sürgős ügyben Pécsre kell utaznia, és 27-én reggel a 1/4 órai vonat-tal meg fog jönni. B. K. ur mint egyik megbízottja az állomáson várta is, ön azonban sem meg nem jött, sem elmaradását még a mai napig sem igazolta, erre, a mi nagyon természetes B. ur az ily ember képviseléről, a kezeim között levő nyilatkozat tanúsága szerint lemondott.

Fábry uram! Nem hiszem, hogy az ön eljárásához hasonló eset széles Magyarországon előfordult volna, ön az elégtételadás elől határozottan előre megfontolva megszökött; nem szégyenletle magát segédei előtt, kik igazán tisztességes uri emberek, így blamirozni? ön ilyen bátorsággal ne induljon körutra krakélereskedni, hanem

Az e rovatban közölttekért nem vállal felelősséget a Szerk.

het a tudomány, s a mely népnek szabadsága nincsen, annak jövője sincs. A haza és a szabadság szeretete mint két ikertestvér élt az ő lelkében és így költeményeiben is. De ne csak akkor bámuljuk őt, mikor a hazát vagy szabadságot dicsőíti, csodáljuk még költészetének egyéb gyönyörű termékeit is. A legtöbb dal, melyet a nép énekel, tőle származik. Ő volt a specifikus magyar dal megteremtője. A nép lelkének kincseit elleszte, szívének érzelmeit az ő csodálatos, látnoki lelke eltanulta, s a magyar kedélynek megannyi hangulata van lerakva az ő dalaiban. Vajjon mikor volt nagyobb a költő, akkor, mikor Tyrtaeusként a szabadság dalát zengette, vagy midőn szerelmi dalokat pengetett lantján. Bámuljuk őt mint a szerelem dalnokát, s sirni tudunk, midőn az igaz, szívből fakadó gyermeki szeretet hangján zenél.

„Hej édes szüleimék
Gazdagodjam meg csak
Akkor hiszem Istenem
Nem panaszkodnak

Minden teljesülni fog,
Amit csak kívánnak.
Megelőzőm vágyait
Éd' s apám s anyámnak

S a költő, ki ellesni tudta szülőinek gondolatát az ismerte népet is, ismerte annak jó tulajdonságait, de hibáit is. A puszták fia, a betyár egész lelki világában jelenik meg az ő költészetében. Látjuk a csendes alföldi falvakat, halljuk a hazatérő nyáj kolompolását, s az estharangzó csengő hangja után lágyan szól a pásztor ajkán

a furulya. Látjuk a rakoncátlan Tiszát, az Alföld hullámozó gabna tengerét. Látjuk a vadon száguldó ménest, halljuk a golya kelepelését. A mint lelkesedni tudott Petőfi a nemzet erényein, a mint bámulta a magyar föld szépségeit, épp úgy tudta kárhóztatni hibáinkat, épp oly satirikus hangon tudott ostromozni benűnket bűneinkért. Az ő nyugtalan, háborgó lelke nem tudta nézni a nemzet lassu haladását, tétlenségét, a mely mindenre azt feleli: „Ej ráérünk arra még”. Épp úgy fájt az ő mindenkit egyformán szerető szívének, a midőn még nem dolgozni, másnak munkájából élni bizonyos osztályok kiváltsága volt.

Petőfi Sándor a nyugodt, családi örömeiket csak rövid ideig tudta élvezni, nyugalmát ott fel nem lelte, látnoki lelke sejtette, tudta, hogy rendkívüli dolgokra született. A mint a szabadságvért küzdött tittel és szóval, épp úgy a szabadságért akart meghalni is, maga kéri a sorstól, „Ott essem el én a harcmezőjén”. A mikor az önvédelem sikra szólította a nemzetet, akkor Petőfi is megjelent a küzdők sorában, hogy hősiességével buzdítson, hogy lángszavával az erőseket kiratókká, a gyengéket erősekké tegye. Pályája bevégeződött a harc közepette, eltűnt közülünk, mint egy félisten, eltűnt az örök élet birodalmába, mint hajdan a város alkotó Romulus. Ágyuk menydörgése, fegyverek tűzének villámlása adták meg neki az utolsó kíséretet. Elárvult nemzetének csak emlékezete maradt meg, mely lelkesíteni fogja időtlen időkig a magyart. Halhattatlan költő tekint s alá az öröklét honából halás nemzedetre, melynek

minden jó fia szívébe zár téged. Nézd miként ünnepelnek téged egész Magyarországon. Ez a te eszmédnek apoteozisa. Szabad már a nemzet minden egyes tagja. Hasábos hírlapok terjesztik a civilizációt az ország szívéből a szélsőzsa minden irányába. Az iskolák százával terjesztik azt az édesen csengő magyar nyelvet, melyen te énekeltél. Lásd agg költő társadat, a te legjobb barátodat, kit a gondviselés megőrzött a nemzet számára, nézd a mint ifjakat megszégyenítő fűrgességgel mindenütt előjár a te ünneplésedben. Diszes palota fog emelkedni, a hova összegyűjti nemzeded emlékezednek tárgyait. E palota a magyar nemzet Mekkája lesz. Eljárunk oda imádkozni, halát adni, hogy te egykoron a mienk voltál. Hívek leszünk ragyogó eszmédhez utolsó lehelletünkig. A szabadságot, mint te és dicső társaid kivittatok, egységben és sértetlenül fogjuk átadni egy benűnket követő nemzedéknek. Minden tettünknek indító oka a haza javának, a haza dicsőségének előmozdítása lesz, mert hisszük, hogy ez a legméltóbb a te nagy neved emlékeztetéhez. Ha pedig oly idők következének e nemzet életében, hogy a magyar csak egy pillanatra is megfélekedne ön-magáról, csak egy pillanatra is hűtlen merne lenni a haza, a szabadság eszméjéhez, akkor jelenjék meg láng-szellemed közöttünk, taníts, ints s dorgálj meg benűnket, zavarj meg álmainkat és mi ismét a régiak leszünk, ismét a régi lelkesedéssel fogunk küzdeni a tanokért, melyeket te hirdettél.

Oszmann Aurél.

huzza meg magát Mecsek bércei mögött s rendezzen párbaj helyett verseny futást a a gyáva nyulakkal.

Ezek után kijelentem, hogy én önt a leggyávább kérdő embernek tartom s a közmegvetésnek adom át azzal, hogy önnel semmiféle polemiába többé nem bocsátkozom.

Magyar Zoltán.

527. sz.

vh. 1899.

Arverési hirdetemény.

Aulirott bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 102. §-a értelmében ezennel közhirre teszi, hogy a szigetvári kir. járás-bíróságnak 99. V. 327/2 számú végzése következtében dr. Sági Ernő siklósi lakos ügyvéd által képviselt Blum Sándor bej. kereskedő siklósi lakos javára Ley Géza szigetvári lakos ellen 68 frt 07 kr. s jár. erejéig 1899. évi június hó 16. n. fogantatott kielégítési végrehajtás után felülfogalt és 5753 frt 01 krra becsült bolti állványok, különféle porcellán és majolica edények, olajak, kávé, cukor, kerti magvak és egrebekből álló ingóságok nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a szigetvári kir. járásbíró 99. V. 327/2. számú végzése folytán 67 frt 07 kr. tőkekövetelés, annak 1899. évi május hó 11-k napia'ól járó 5% kamatai és eddig összesen 27 frt 40 krran bíróság megállapított költség erejéig alperes üzlethelviségben Szigetvárott leendő eszközölésére 1899. évi augusztus hó 10-ik napjának délelőtti 8 órája, esetleg a következő napjai is határ időül kiütetik és ahhoz a vinni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. LX. t.-c. 107. és 108. §§. értelmében készpénz fizetés mellett a legőbbit ígérőnek becsáron alul is elfognak adatni. Szigetvár, 1899. évi július hó 9. napján.

BONCZ LAJOS,
kir. bír. végrehajtó.

2601. sz.

tkv. 1899.

Arverési hirdeteményi kivonat.

A tabi kir. járásbíró mint telek-könyvi hatóság közhirre teszi, hogy Hadaró Erzsébet férjzett Molnár G. Józsefné végrehajtónak Király János és neje Hadaró Lidia végrehajtást szenvedők elleni 166 frt 83 kr. tőkekövetelés és járulékal iránti végrehajtási ügyében a kaposvári kir. törvényszék, a tabi kir. bíróság területén lévő Ságvár község határában fekvő, a ságvári 160 szíjkyben végrehajtást szenvedő Király János és neje Hadaró Lidia tulajdonául A. I. alatt felvett 1 és 7. sorsz. telki birtokra 567 frtban és Király Jánosnak a ságvári 451. szíjkyben 1 2621. hrsz. alatt felvett szőlőjére pincével a Czirushegyen az árverést 382 frtban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte és hogy a fennebb megjelelt ingatlanok az 1899. évi október hó 20-ik napján délelőtti 10 órakor Ságvár község házában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alol is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan 10%-át vagyis 56 frt 70 krt és 38 frt 20 kr. készpénzben, vagy az 1881. 60 t.-c. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított, vagy az 1881. évi nov. hó 1-én 3333 sz. a. kelt igazság-ügyministeri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. évi 60. t.-c. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Tabon, 1899. évi június hó 14-ik napján. Tabi kir. bíróság mint tkvi hatóság.
DR. BAJÓTY, kir. albiró.

Árlejtési hirdetemény.

Somogyvármegye kórházi választmánya által Kaposvárott 1899. június hó 9-én tartott ülésben 3/22624 sz. a. hozott határozata értelmében

Somogyvármegye kaposvári közkórháza

részére alább részletesen felsorolt felszerelési tárgyak beszerzése válván szükségessé, ezek szállítási itánt

zárt ajánlati versenytárgyalás rendeltetett el,

a következő feltételek mellett:

1. Árlejtési ajánlatot lehet beadni minden egyes szállítandó tárgyra külön vagy egyes csoportokra, vagy az egésze együttesen.
2. Az ajánlatok zárt levélben **f. évi augusztus hó 19-én d. e. 10 óráig** nyújtandók be Somogyvármegye közkórháza gondnoki hivatalában és ugyanott fog a versenytárgyalás **f. évi augusztus hó 20-án a délelőtti 8-12. hivatalos órákban** megtartatni s az elfogadott ajánlatokra a szerződések megkötetni, mely szerződések aláírásakor a szállítandó tárgyak értékének 10%-ka bánatpénzül leteendő.
3. A szállítandó tárgyak minőségére nézve a kórház gondnoki hivatalában, a délelőtti 8-12. hivatalos órák alatt megtekinthető minták az irányadók, ettől eltérők nem fogadtnak el.
4. Elfogadott ajánlatok alapján kötött szerződések szerint a tárgyak hiánytalan szállításra hat heti határidő köttetik ki. A szállítás kifogástalan minőségben megtörténte után a járandó összeget II. és III. fokozatos bélyeggel ellátott nyugtára a vármegye pénztára fizetendő.

A szállítandó tárgyak a következők:

1. Lepedő	400 drb.
2. Szalmazsák	50 „
3. Vankos ciha kék	100 „
4. „ „ barna	80 „
5. Férfi ing	250 „
6. Női ing	250 „
7. Törölköző kendő	150 „
8. „ orvosi	50 „
9. Beteg kabát kék csukó	80 „
10. Beteg kabát gyermek	20 „
11. Gatyá	200 „
12. Női öltözék téli barkett szoknya és rékli	100 „
13. Női téli fejkendő	100 „
14. „ nyári „	150 „
15. „ nyári öltözék csinvat szoknya és rékli	100 „
16. Női kötény perkal szines	100 „
17. Női kötény kék vászon	100 „
18. Női alsószoknya fehér barkett	150 „
19. Fehér vankos ciha	50 „
20. Szörkapea férfiaknak	100 p r
21. Edénytörő vászon konyha ruha	200 drb.
22. Futó szőnyeg gyökérfonat méterenként	100 méter
23. Férfi téli kalap	50 drb.
24. „ nyári szalma-kalap	50 „
25. Lőszörmadrac három oldalú garnitúr	20 „
26. Lőszörfevankos	25 „
27. Szalma vankos	100 „
28. Ablak függöny	30 „
29. Férfi öltözék téli kabát és nadrág	100 „
30. Férfi öltözék nyári kabát és nadrág	100 „
31. Férfi bőrbakancs erős talpu	120 pár
32. Női bőrcipő	50 „
33. Férfi bőrpapucs	150 „
34. Női „	150 „
35. Filc cipő	150 „
36. Mosdó tál bánog emallirozott	10 „
37. Evő bádóg sajka tető nélkül	250 „
38. Vizes bádóg kanna festett	10 „
39. Vizes bádóg csőbör festett	10 „
40. Köpsajka emallirozott	30 „
41. Ivó pohár cinből	10 „
42. Ágytál bádógból emallirozott	12 „
43. Vaságy pléholdallal	40 drb.

Kaposvár, 1899. július hó 27-én.

Dr. Szigeti János
igazgató.